NN 11/2021 (9.2.2021.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Usoz-105/19-5 od 30. studenoga 2020.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

210

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan, Dijane Vidović, Senke Orlić Zaninović i Ante Galića članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić zapisničarke, radi ocjene zakonitosti općeg akta po službenoj dužnosti, na sjednici vijeća održanoj 30. studenoga 2020.

presudio je

I. Ukida se Odluka o proglašenju komunalne infrastrukture javnim dobrom u općoj uporabi u vlasništvu Općine Vrsar – Orsera (Službene novine Općine Vrsar – Orsera, broj 6/19.).

II. Odbija se zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Upravni sud u Rijeci se rješenjem poslovni broj: UsI-1109/19-4 od 23. listopada 2019. oglasio stvarno nenadležnim i ovom Sudu ustupio na rješavanje predmet N. D. P. iz K., S. D. P. iz R., koje zastupa opunomoćenik S. B., odvjetnik u R.; za ocjenu zakonitosti Odluke o proglašenju komunalne infrastrukture javnim dobrom u općoj uporabi u vlasništvu Općine Vrsar – Orsera (Službene novine Općine Vrsar – Orsera, broj 6/19., dalje: Odluka).

Podnositelji navode da su s Općinom V. suvlasnici nekretnine k.č.br. 489, oznake dvorišta, površine 414 m², i to: Općina u 229/414 dijela, a tužitelji na jednake dijelove u 185/414 odnosno svaki u 185/828 idealna dijela nekretnine, koja je upisana u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Pazinu, Zemljišnoknjižni odjel P., u zk.ul.br. 1488 k.o. V.. Između suvlasnika je u tijeku izvanparnični postupak radi razvrgnuća suvlasničke zajednice koji se vodi kod Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u P., pod poslovnim brojem R1 – 409/19. U tom predmetu, na ročištu – očevidu na licu mjesta održanom 15. srpnja 2019. Općina V. je po prvi puta dostavila osporenu Odluku kojom je nekretnina proglašena javnim dobrom u općoj uporabi i time u cijelosti vlasništvom Općine V. Time su nezakonito povrijeđena prava i pravni interesi podnositelja, jer su jednostrano, nezakonito i bez naknade lišeni prava vlasništva na nekretnini. Navode odredbu članka 60. stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu (»Narodne novine«, broj 68/18. i 110/18., dalje: ZKG) prema kojoj su javna parkirališta uređene javne površine koje se koriste za parkiranje motornih vozila i/ili drugih cestovnih vozila s pripadajućom opremom na zemljištu u vlasništvu jedinice lokalne samouprave. U konkretnom slučaju radi se o površini koja nije javna površina, već je u privatnom (su)vlasništvu tužitelja. Navode da se radi o neuređenoj površini, u naravi zemljištu s pijeskom i sitnim kamenjem, omeđenom kamenim suhozidom i živicom, s nakupljenim otpadom u jednom dijelu i manjom izbetoniranom plohom na koju su od strane Općine fiksno postavljeni pet spremnika za otpad. Na nekretnini nisu označena parkirna mjesta, nije uređena naplata parkiranja, nema prometnog rješenja, nema pravne osobe koja gospodari parkiralištem, dakle nekretnina ni po čemu ne predstavlja uređeno javno parkiralište. Budući da se nekretnina nalazi neposredno ispred sjedišta Općine, protupravno se koristi za parkiranje osobnih vozila načelnika i zaposlenika Općine. Smatraju da je takav način uporabe nekretnine protupravan. Zaključuju da predmetna nekretnina nije javno parkiralište ni komunalna infrastruktura, jer nije riječ o javnoj površini, jer nije uređena kao parkiralište, jer se faktično ne koristi kao javno dobro u općoj uporabi i jer nije riječ o površini na zemljištu u vlasništvu jedinice lokalne samouprave. Predlažu Sudu da Odluku stavi izvan snage i potražuju naknadu troškova upravnog spora.

Općinsko vijeće kao donositelj akta nije dostavilo očitovanje na navode podnositelja, nego se očitovao Općinski načelnik Općine V. Ne osporava suvlasništvo Općine na nekretnini, međutim smatra da je zakonito proglašena komunalnom infrastrukturom sukladno odredbi članka 60. stavka 3. ZKG-a. Poziva se na odredbe članka 59., 62. i 61. stavak 4. ZKG-a te smatra spornim navod tužitelja da se ne radi o javnoj površini. Ističe da se nekretnina koristi kao parkiralište već duži niz godina te nikada, ni od podnositelja ni od Općine, građani nisu bili spriječeni parkirati se na istoj. Parkiralište je javno dostupno većem broju građana te se barem u dijelu koji je u suvlasništvu Općine smatra javnom